
IS ER EEN VROUW IN DE ZAAL?

Dolkomische monoloog

AUTEUR: PETER OPSTAELE

Dit werk is auteursrechtelijk beschermd door S.A.B.A.M

2019

IS ER EEN VROUW IN DE ZAAL?

Genre

Komische monoloog

Personage

Jos: Een man van middelbare leeftijd.

Twintig jaar geleden gescheiden en sindsdien vrijgezel gebleven.

Hij zit tijdens het eerste deel van de voorstelling letterlijk in de put.

Hij draagt een grote zonnehoed die hij geërfd heeft van zijn oma.

Decor

Een waterput.

Korte inhoud

Jos is een man van middelbare leeftijd. Zijn leven is tot nu toe niet echt gegaan zoals hij dat zelf wou. Vooral op vlak van relaties voelt hij zich mislukt, ook wat onzeker.

Jos vertelt aan het publiek waarom hij letterlijk in de put zit. In het begin is hij wat schuchter en verlegen, een beetje hulpeloos. Hij vertelt over zijn leven. Hij vertelt over zijn ouders, zijn psychiater, nonkel Raf, zijn ex-vrouw en zijn verwoede pogingen om aan nieuw lief te geraken.

Naarmate het stuk vordert, voelt hij zich steeds beter in zijn vel en hij geniet van de aandacht van het publiek. Voor hij het zelf beseft, is hij uit zijn eigen put gekropen en krijgt hij een geniale inval om een nieuwe partner te ontmoeten.

Eén ding is zeker: Jos amuseert zich kostelijk, krijgt weer hoop en denkt dat hij na de voorstelling de vrouw van zijn leven zal ontmoeten.

Wie weet?

Opvoering van dit werk

'**IS ER EEN VROUW IN DE ZAAL?**' wordt uitgegeven in eigen beheer en kan opgevoerd worden mits voorafgaande toestemming van de auteur.

Voor het beheer van de auteursrechten is de auteur aangesloten bij SABAM.

Volgende stappen dienen gevolgd:

1. Contacteer de auteur
Peter Opstaele
Kleiputstraat 16
8680 Koekelare.
0473/492997
peter.opstaele@outlook.be

Volgende informatie is van belang:

- Naam en contactgegevens van je gezelschap
  - Plaats van geplande opvoeringen
  - Data van opvoeringen
  - Aantal opvoeringen.
2. Je krijgt een digitaal exemplaar met de toestemming tot kopiëren en opvoeren. Vanaf dat moment kunnen de repetities beginnen.
  3. Doe tijdig aangifte bij SABAM via www.sabam.be
Zij geven u de definitieve toestemming om het werk op te voeren.

**Licht op de waterput die centraal staat op scène.
Na enige momenten zien we heel langzaam een strooien hoed
verschijnen uit de put en het aangezicht van Jos wordt stilaan
zichtbaar. Hij staart iets verlegen, hulpeloos, wanhopig voor zich
uit naar het publiek. Jos zit op een stoel in de put.**

Jij tot
publiek

Moet je nu eens iets weten? **(Korte stilte)**

Ik zit in de put!!!

Ja soms heeft een mens zoveel miserie dat hij niet meer
weet waar kruipen.

En zoals iedereen kan zien, ben ik in een waterput
gekropen...

Maandenlang hebben de regisseur en ikzelf nagedacht
over de vraag: 'Hoe gaat het publiek in de zaal meteen
door hebben dat ik in de put zit?'

Dat was geen gemakkelijke denkoefening.

De regisseur zijn eerste reactie was: 'Daar moeten we
geen moeite voor doen. Als ze je gezicht zien, zullen ze
dat direct wel doorhebben.'

We hebben er uiteindelijk twee jaar over gedaan om tot dit
concept te komen. Op een morgen werd ik wakker, ik
belde naar de regisseur en zei: "Ik heb het! Ik vertel mijn
verhaal gewoon zittend vanuit een waterput. Zo eenvoudig
is het. Het doek gaat open en de mensen zien direct dat ik
in de put zit."

We hadden natuurlijk ook voor een beerput kunnen
kiezen... maar dan zaten we met al die beren... en dat leek
ons ook niet zo interessant. Ja 't is waar hé, je moet daar
dan nog een kooi achter scène voor voorzien en je moet
die beesten dan eten geven.

(Pauze)

Ja zoals je kunt zien, zit ik dus serieus in de put. En pas
op, ik heb al veel dieper gezeten.

(Kijk nu in de put onder je.)

Ja, véél dieper. 't Is nu pas dat ik terug mijn hoofd een
beetje boven water kan houden.

**(Richt je nu tot vrouw in het publiek waarvan ook
haar man/partner naast haar zit.)**

Ik zie je kijken mevrouw. Snap je het niet? Nee hé mevrouw, je snapt het niet.

(Vraag eventueel haar naam en het kan de vrouw zijn waar je je de hele avond naartoe zal richten.)

((Wat is je naam? Wel...))

Ik zit dus in die put hier, gewoon omdat jullie het zouden snappen dat ik in de put zit, snap je?

'k Zie dat je euro nog niet gevallen is hé madam **(Of haar naam verder zeggen).**

(Denk kort na.)

'k Zal het nog anders zeggen.

De laatste maanden groeit alles een beetje boven mijn petje.

(Kijk met je ogen omhoog naar je hoed op je hoofd. Pauze en dan op een enigszins triest en onschuldig, droog toontje.)

Ik had geen petje....dus heb ik maar een hoedje aangedaan.

Alles groeit nu boven mijn hoedje. Het strooien hoedje dat ik van mijn bomma heb geërfd. Na haar dood kon ik nog kiezen tussen dit of een onderbroek. Meer bleef er voor haar jongste kleinkind niet meer over. De familie had alles mee gegraaid.

Ken je dat? Er bleef dus nog deze hoed en een onderbroek over. Eerst was ik blij. Ik dacht dat die onderbroek een tent was... zo groot. Ik dacht dat ik kon gaan kamperen!!! Maar het was uiteindelijk noppes.

De onderbroek was niet te proper, enfin 'k zal jullie de details besparen, dus heb ik maar wijselijk voor de hoed gekozen.

En nog een geluk dat ik niet voor de onderbroek heb gekozen, want anders zou alles in plaats van boven mijn petje, boven mijn onderbroekje **(Kijk naar beneden met bedenkelijke blik.)** gegroeid zijn en... en ik hoor je al denken mevrouw: 'Nee, dat zou inderdaad geen zicht zijn geweest.'

Jullie vragen zich misschien ook af: "Waarom die hoed?"

Gewoon...om aandacht te trekken... Meer niet. Vroeger keek er nooit iemand naar mij. Sedert ik met die hoed op straat loop daarentegen... Dat is de reden.

Denk nu ook altijd aan dat striptease nummer van Joe Cocker: You can leave your hat on!!! Moet ik dat eens doen? Zie je me al staan? 't Zou nogal een zicht zijn zeker?

Er is eigenlijk nog een ander mooi spreekwoord dat in de gegeven omstandigheden heel toepasselijk beschrijft hoe ik me nu voel hier zo in die put.

Het water staat me bijna voortdurend tot aan de lippen... Ik zeg 'bijna' omdat **(Kijk nu naar beneden.)** het water nu zo ongeveer tot halverwege mijn middel komt, dus niet tot hier **(Wijs naar je lippen.)** aan mijn lippen.

Was ik daarentegen een vrouw geweest... dan stond het water letterlijk tot aan mijn lippen. **(Pauze)** Dan was ik de droom van elke man. **(Pauze)** Een vrouw met altijd natte lippen.

(Klein lachje van genot)

Ik zie dat de fantasie van meneer hier op de eerste rij al volledig op hol geslagen is. Hé meneer? En zijn madam **(of naam)** naast hem is zo venijnig aan het pitsen in zijn ribben: **(Met vrouwenstem)** "Ooh jij vieze oude aap! Is dat om te lachen?"

En meneer (hoe is je naam?) zegt braafjes, enigszins onderdanig 'nee', maar hij denkt 'ja'.

(Pauze)

Je gelooft toch niet dat hier écht water in staat hé meneer? Nee, we doen maar alsof dat dit een waterput is. Het is maar toneel. Hierbinnen in de waterput zit ik gewoon op dezelfde harde vloer als dat van het hele podium hier.

Het is niet dat ik me hier écht op mijn gemak en comfortabel voel. Het is precies alsof ik hier zo te kijk ben gezet in een etalage. Eh wel een beetje zoals die Noord Koreaanse nieuwslezers van T.V. Ken je die? Ja? Hoho, gelijk die te keer gaat, mij ga je niet vertellen dat zij geen

kernbom in haar gat heeft zitten. Als Kim Jong-un op de knop zou drukken, denk ik dat zij als eerste de lucht in gaat. Amai, krijg dat op je dak!!
Hoe zou dat klinken in het Koreaans? 'Er zit een kernbom in mijn gat'

(Bekijk eens de stijl van de lezeres op YouTube en pas de tekst aan jouw eigen gevoel aan.)

Koreaans
nieuws-
lezeres

WANG SCHNEE WANG A TOM BOM PANG.
(Kleine pauze en omdat je het leuk vindt, ga je door.)
MOA BA JOAT GIE – BA NINT GIE – MOA BA JA GIE –
HATCHI ***(Nies)*** - ZEG MIEN WATAAI MOE TOEEEN –
WATAAI MOE SIEN – TEE – TIE TA TUUT IS WI – IN
DIEEE PIT.

Jij tot
publiek

't Is niet omdat je in de put zit dat je niet eens mag lachen hé madam. 't Leven is al triestig genoeg. Als je zou weten hoeveel traantjes ik al gelaten heb in mijn leven. Dat wil je niet weten. Méér dan deze waterput vol zulle.

Ik weet het de laatste tijd allemaal zo goed niet meer. En de mensen begrijpen niet waarom. Bijvoorbeeld telkens als nonkel Raf me ziet, zegt hij:

Nonkel Raf

(Boots de stem van nonkel Raf na.)

Maar Jos toch, waarom moet jij eigenlijk in de put zitten? Je hebt niks dat je tegengaat. Je huis is afbetaald, je vrouw is er vandoor met een ander, daar heb je dus ook geen last meer van en je krijgt voor dit alles, omdat je een beetje de depressivo uithangt, een vet betaalde pré van de ziekenkas!!! Wat kun je jezelf nog meer wensen?

Jij pratend
tg nonkel
Raf

(Kijk wat verdwaasd en zeg na korte stilte met de nodige mimiek op onschuldig toontje.)

Ik weet niet! Diarree misschien?
En dan gaat nonkel Raf meestal door op zijn elan...

Nonkel Raf

Maar enfin Jos pak toch je leven weer in handen, blijf toch niet bij de pakken zitten. Geloof me, 't zit allemaal tussen je twee oren.

Jij tot
publiek

Het ergste is dat nonkel Raf zelf ook al 20 jaar op ziekenkas staat.

Maar dan zegt hij: "Ja maar dat is voor mijn hart. Ik heb last van hartkloppingen." 'k Zeg nog een chance dat je

hartkloppingen hebt want anders was je dood. En trouwens, Tante Tine heeft me eens in alle vertrouwen verteld dat je op ziekenkas staat omdat je lijdt aan een uiterst zeldzame vorm van chronische impotentie!

(Lach) Je had zijn aangezicht moeten zien!

(Spottend.) Toen begon hij pas last van hartkloppingen te krijgen. En nu ik dat weet van zijn impotentie, noem ik hem de homo-non-erectus.

(Tot dame in publiek)

`k Zie aan je aangezicht mevrouwetje dat je nog nooit gehoord hebt van chronische impotentie.

Ik probeer het eventjes heel plastisch uit te drukken: Je wil dolgraag een ritje maken met de fiets, maar je krijgt je banden niet meer opgepompt. Ja, dat waar je man ook last van heeft, ja.

(Tot algemeen publiek)

Nee alle gekheid op een stokje, het gaat de laatste tijd niet zo goed met mij en ik ga eerlijk zijn, op een gegeven ogenblik heb ik professionele hulp ingeroepen van een psychiater.

Ben daar niet fier op. Ik vind het zelfs een beetje gênant om te vertellen, maar OK ik wil vandaag de dingen zeggen zoals ze zijn.

Ik wilde de oorzaak van mijn problemen kennen en er ook iets aan doen en daarom vond ik dat ik naar een psychiater moest.

Trouwens ze noemen dat nu met een mooi woord 'praatdokter' maar de prijs is 't zelfde.

Ben ik daar beter van geworden? **(Kijk wat hulpeloos.)**
Ik laat het oordeel aan jullie over.

(Laat pauze) Ok, zo te horen (zien) aan de reacties duidelijk niet.

Tijdens de eerste sessie liep het eigenlijk al een beetje fout. Ik moest een korte vragenlijst invullen en er was daar nu één vraag waar ik écht kop nog staart aan kon krijgen. Ik dacht ik zal een beetje uitleg vragen. Dus ik zei: "Excuseer, meneer de praatdokter er is hier een vraag die ik écht niet begrijp." En hij kort:

- Psychiater Welke dan? **(Spreek met de tongval van een Nederlander)**
- Jij tg
psychiater Pagina 2, vraag 11: "Waar zitten volgens jou jouw valkuilen?"
(Spreek het uit als valk-uilen en kijk wat verdwaasd naar het publiek.)
- En die psychiater
- Psychiater Dat staat er niet!
- Jij tg
psychiater Toch wel meneer de praatdokter, het staat hier zwart op wit, pagina 2, vraag 11. Waar zitten volgens jou je valk uilen?
- Pyschiater Lees eens wat er staat?
- Jij tot
publiek Die man dacht werkelijk dat ik analfabeet was zeker? Waar liggen volgens jou je valk uilen? Ik heb helemaal geen valk uilen! Ik weet zelfs in de verste verte niet hoe zo'n beesten er moeten uitzien!!!
- Enfin om een lang verhaal kort te maken, ik heb gewoon op mijn papier geschreven: "Ik heb geen valk uilen en als je zo geïnteresseerd bent in die beesten, bel dan eens de Zoo van Antwerpen."
- In de volgende sessies moest ik gelukkig geen vraagjes meer op papier beantwoorden maar we begonnen écht te converseren.
- Ik vond die gesprekken wel speciaal. Ja want die mannen proberen via allerlei technieken en methodieken te graven in je verleden.
- Je moet voor alles en nog wat punten geven aan jezelf. Zo van: 'Op een schaal van 1 tot 10, zeg nu eens zelf hoe gelukkig jij je op dit ogenblik voelt?' Toen ik dat voor het eerst hoorde, dacht ik: 'We zitten hier in 'Komen eten'.'
- Deelnemer van 'Komen eten' **(Doe dit in een dialect van een andere provincie.)**
- Voor sfeer en gezelligheid geef ik Jos een dikke 5. Hij wilde wel een poging doen om grappig te zijn en ons te vermaken maar ik vond zijn moppen nogal aan de flauwe

kant. Die daar van die cactussen. Wat was dat voor een mop? Die begriip ik nog steeds niet.

Jij tot
publiek

Ken je trouwens die mop van die cactussen?
Nee? Eigenlijk is het een doordenkertje? Nee? Eh wel
luister goed.

Thuis heb ik bloempotten met KAK tussen (**cactussen**) en
ook bloempotten zonder KAK tussen. Da's de mop...
Da's de mop...

***(Kijk wat dwaas en geamuseerd. Waarschijnlijk
komt nu een moment dat sommige mensen hun
frank onmiddellijk zal vallen en bij anderen niet of
wat later. Neem vooral de tijd om dit te laten
gebeuren en speel in op de reacties van het publiek.
Herhaal desnoods de zin enkele keren. Op het laatst
sluit je dit af met volgende zin.)***

Begriip je? Bloempotten met KAK tussen en bloempotten
zonder KAK tussen. KAK.

Ja, waar zaten we ook weer? Juist ja bij de psychiater en
'Komen eten' waar ze dan ook nog punten toekennen voor
het eten zelf.

Deelnemer
van 'Komen
eten'

(Opnieuw vreemd dialect.)

Voor het eten van Jos geef ik ook een dikke vijf omdat zijn
hoofdgerecht 'Pekingend met zoetzure saus' qua kruiding
al even flauw was als die grap over die cactussen.
Bovendien had hij gelogen over de afkomst van zijn eend.
Het was geen Pekingend uit China, maar Duitse eend uit
het vriesvak van de Aldi.

Jij tot
publiek

De allereerste keer toen mijn praatdokter mij vroeg om
punten te geven aan mijn geluksgevoel dan dacht ik ook:
"Oei,... dat is een strikvraag. Die wil me er waarschijnlijk
inluizen!"

Ja want als ik 'twee' zeg, vlieg ik misschien wel de
psychiatrie in en moet ik antidepressiva slikken. En als ik 9
zeg dan denkt hij dat ik manisch ben en vlieg ik ook de
psychiatrie binnen en moet ik ook pillen pakken.

Dus hield ik de kerk in het midden en ik antwoordde: "Een dikke vijf". En weet je hoe die reageerde?

"Jij denkt zeker dat we hier in 'Komen eten' zitten? In mijn praktijk bestaat geen dikke vijf. 't Is 5 of 6."

(Hollands accent)

Die gozer keek dus ook naar 'Komen eten.'

Enfin, toen hij al mijn punten had opgeteld, kwam hij tot de conclusie dat ik een heel laag zelfbeeld had.

Vandaar dat hij ging graven in mijn verleden. Ik vroeg hem op een gegeven moment: "Maar meneer de praatdokter, is dat wel een goed idee? Want hoe dieper je graaft, hoe meer dat zal stinken en hoe dieper ik in de put zal komen te zitten... en geraak daar maar nog eens uit."

Toen ik die vraag had gesteld, zag ik hem denken: 'Welke klojo heb ik hier voor me zitten?' En ik had toen nog niet eens mijn hoed op!

Maar hij antwoordde heel kort en bondig:

Psychiater Nog nooit gehoord van Freud?

Jij tot publiek En ik eventjes aarzelend: "Ja natuurlijk Freud. Wir haben die apfelen und pferen. Naturlich kenne ich Freud und Freudsap, und proimen."

En toen werd de praatdokter even stil. Want dat wilde hij horen!!!

(Laat stilte vallen)

Psychiater ***(Met gezicht van psychiater) (Geheimzinnig)***

Je zei 'pruimen'?

Jij tot psychiater Nee proimen!

Psychiater Hmmm, interessant. Hoogst interessant!!!

Jij tot psychiater (En ik:) Vind je?

Psychiater Waaraan denk je als je aan pruimen denkt?

Jij tot psychiater Ja waaraan denk je dan? Dat is een goeie vraag. Gewoon... aan Freud euh ik bedoel fruit.

Psychiater Geen andere dingen?

Jij tot psychiater Nee.

Psychiater In de psychoanalyse werken we met de methode van de vrije associatie, dus laat je fantasie maar de vrije loop.

Jij tot psychiater Ach zo...

Psychiater Dus waar denk je nog aan als je het woord pruimen in je mond neemt?

Jij tot psychiater Maar meneer de praatdokter ik zei geen 'pruimen' maar 'proimen'. Ja, waaraan denkt een mens dan?

Jij tot publiek Ik zag die praatdokter helemaal bleek worden. Ik begon blijkbaar serieus op zijn systeem te werken.

Psychiater **(Op iets geïrriteerde toon)**
Denk jij bij pruimen dan niet aan vrouwen?

Jij tot psychiater Nu je het zegt maar ik had er eerlijk gezegd nooit zelf op gekomen.

Psychiater Met wie of wat associeer je dat dan?

Jij tot psychiater Mijn moeder.

Jij tot publiek Goh toen ik het woord 'moeder' had uitgesproken begon die praatdokter te glunderen alsof hij de clue van al mijn problemen had ontdekt en vol enthousiasme ging hij weer verder.

Psychiater Al gehoord van het... oedipuscomplex?

(Spreek het uit als OJ.... Die poes...complex. Leg de klemtoon op 'Die poes'.)

Jij tot
publiek

Ik zat daar weer met mijn mond vol tanden.

(Kijk wat meewarig alsof je het in Keulen hebt horen donderen.)

Jij tot
psychiater

Jaja natuurlijk heb ik daar al van gehoord.

Oj...die poes...complex.

Je hebt dat als je angst hebt voor poesjes natuurlijk. Zo van 'Oj...die poes... is me dat schrikken.' ***(Wees blij dat je de verklaring hebt gevonden.)***

Jij tot
publiek

Enfin je hoort het, ik had niet veel aan die praatdokter en hij wist op de duur eigenlijk ook niet meer wat hij met mij moest aanvangen. Zo'n ernstig psychisch geval had hij waarschijnlijk nog nooit tegengekomen in zijn carrière.

Een iets moet ik wel toegeven. Door hem ben ik te weten gekomen waarom ik Jos heet.

Ja, ongelooflijk, écht waar! Op een gegeven moment stelt die praatdokter mij de vraag: 'Herinner jij je nog een moment uit je jeugd waar jij serieus begon te twijfelen aan jezelf?

En inderdaad, na lang nadenken herinnerde ik mij plots, toen ik een jaar of vijf was, dat mijn moeder tegen me zei: 'Jij was eigenlijk niet gepland. Jij bent van een accidentje!'

(Trek nu een vreemd gezicht alsof je niet weet wat ze hiermee bedoelt.)

Jij bent van een accidentje!!!!? Besef je wel hoeveel vragen dit oproept bij een kind van vijf?

Wat moest ik me daar concreet bij voorstellen? Was de ooievaar gecrasht en toevallig op het dak van mijn ouders terecht gekomen of had hij me op het verkeerde adres afgeleverd?!

Was ik misschien bestemd voor een ander gezin en wilde mijn moeder daarmee zeggen dat ik eigenlijk een ongewenst kind was?

Enfin, pas enkele jaren later toen ik het verhaal van de bloemetjes en de bijtjes begon te snappen, wist ik dat mijn moeder ongepland en onverwacht zwanger was

geworden omdat mijn vader last had van vroegtijdige ejaculaties.

Om het even plastisch voor te stellen: Het was de droom van mijn vader om een koers te rijden van 100 km maar na 5 km was zijn tank al leeg.

Mijn moeder was dus ongewenst zwanger en toen mijn vader op een morgen zijn krant aan het lezen was, vond ze dit het gepaste moment om hem het nieuws te vertellen.

Moeder
Reinilde   Albert, 't Is weer van dat. Derde keer in twee jaar tijd hé Albert!

En mijn vader...

Vader
Albert   Godverdegodverdegodver, zeg dat het niet waar is hé Reinilde.

Moeder   Ja toch wel Albert.

Vader   Dju de dju de dju, zeg dat het niet waar is. Weeral een accident met de auto gehad? Waar ben je nu weer tegen gereden?

Moeder   (En mijn moeder een beetje verrast:) Nee Albert, 't gaat over een ander accidentje, enfin zeg maar accident.

Vader   Ja maar Reinilde waar heb jij het dan eigenlijk over?

Moeder   Dat ik weer zwanger ben Albert!!

Vader   **(Verwonderd kijken en korte pauze laten.)**
Ben je wel zeker dat het van mij is?

Moeder   (En mijn moeder...) Zeg Albert wat denk jij wel?

Vader   Ja, ik kan me nauwelijks nog herinneren wanneer we het voor het laatst deden. Zo spannend moet het geweest zijn.

Moeder   Dat is twee maanden geleden op een voor jou saaie, regenachtige zondagnamiddag toen er geen koers en voetbal was op T.V. en toen je niet kon beweren dat je moe was van werken.

Vader   (En mijn vader...)

(Korte pauze laten en verwonderd kijken.)

En dat zou van die keer zijn Reinilde?

Moeder Ja Albert en ik ben zeker dat het van die keer is want je had jezelf weer niet onder controle en je hebt je veel te laat teruggetrokken!!

Vader **(Pauze laten.)**
't Zal dan maar van een heel klein druppeltje zijn geweest!!! **(Stilte laten.)** En nu?

Moeder Wat en nu? Ook al is het een accident, we zullen het houden hé Albert.

Vader **(Berustend)**
Ok dan. Als het een manneke is, weet ik al hoe we hem zullen noemen. Ik wil daar trouwens geen negen maanden over discussiëren.

Moeder Hoe dan?

Vader Jos!!!

Moeder Jos? Waarom Jos?

Vader Ehwel omdat je weer gejust bent hé Reinilde.

Jij tot publiek Voilà dat is de reden waarom ik Jos heet, mijn moeder was gejust.

Nog een chance dat mijn vader niet had gezegd: "Ie bent weer gesjareld", want dan hadden ze me Charel genoemd.

Heb dorst!!! Een slokje water zou deugd doen. En er is geen pauze vanavond, dus heb ik een probleem.

Ik heb hier wel een leeg glas staan maar ja dat zal mijn dorst niet lessen hé madam. 'k Hoor madam al peinzen: "Hoe kan je in godsnaam dorst hebben als je in een waterput zit?"

Maar er zit geen water in hé madam. Dat heb ik je toch al verteld. Dat is hier gewoon een betonnen vloer. En in die emmer zit ook geen water want die staat hier maar voor de show.

(Toon aan publiek dat hij leeg is.) Kijk.

(Neem terwijl de emmer en doe alsof je water uit de put gaat scheppen. Haal vervolgens een gelijke emmer weer boven waar er water in zit. Vul het glas met het water uit de emmer.)

(Reactie publiek?!?!?) (Drink terwijl onbewogen het glas uit.)

Dat is verschieten hé madam?! Dat had je niet gedacht hé? Ik eigenlijk ook niet. Als kind droomde ik er altijd van om een eigen goochelshow te hebben. **(Blij)** En voilà mijn eerste truc is een feit!!! En je moet me nu niet vragen hoe ik die truc gedaan heb hé! Ik hou hem geheim, ik verklap hem niet.

Ja, ik amuseer me eigenlijk wel vanavond. Zo in de spotlights, alle aandacht op mij gericht. Zo mijn verhaal eens kunnen doen. Ja dat doet deugd.

'k Zal mijn hoed zelfs afzetten. **(Zet hoed af.)** Ik wil vanaf nu mijn ware gelaat laten zien!!!

Ik ben blij met wie ik ben!!! Ik ben een mooi mens!!! Jaaa, dat mag toch gezegd: "Ik ben een mooi mens!"

(Wat binnensmonds en wat verdriet in stem.)

Mijn ma en pa zeggen wel dat ik een accidentje ben... Alléé, laat ons het zo stellen dat ik toch zeker 'innerlijk' een mooi mens ben.

(Wat beteuterd.) Misschien ben ik niet écht mooi maar ik ben tenminste sympathiek.

Hé, 't is waar hé madam? Kijk Madam zegt het ook.

Men zegt trouwens altijd dat men moet gelukkig zijn met hetgeen men heeft en ik vind dat ik over veel dingen best wel gelukkig mag zijn in mijn leven....

(Beteuterd) behalve over de liefde.

Neen, in de liefde heb ik nog nooit veel chance gehad... Niet dat ik moet klagen over het aantal vrouwen in mijn leven... Nee dat niet. Ik had al gemakkelijk een voetbalploegje kunnen opstellen... FC De Ambetante Teven... met nog serieus wat reserves op de bank.

Excuseer voor mijn taalgebruik maar ik heb het wel gehad met de vrouwen.

Wat is het verschil tussen een vrouw en een batterij? Nog nooit ervaren meneer? Een batterij heeft tenminste één positieve kant.

Excuseer voor mijn taalgebruik maar 't is sterker dan mezelf.

En weet je wat nonkel Raf soms zegt over vrouwen? Maar dat vind ik er écht wel over zulle, ja dat is er écht over. Dat zou ik zelf nooit zeggen. Weet je wat hij zegt de homo non erectus?

Je weet wel die met zijn chronische impotentie en syfilis. Ik durf het haast niet zeggen, zo vulgair dat dat is.

Vrouwen zijn als vuilbakken, als ze vol zitten, zet je ze aan de deur.

(Lach wat honend.) Hoho, grof hé. Voor alle duidelijkheid 't Is niet ik die dat zeg hé, 't is nonkel Raf!!! 'k Heb hem trouwens hiervoor ook eens flink op zijn nummer gezet.

Nee, het mag gezegd: "In de liefde heb ik nog niet veel chance gehad."

Wat zeg ik? 'Niet veel', 'GEEN'.

(Richt je tot het publiek.)

Is dat duidelijk genoeg?

Als ik jullie ga vertellen wat ik met vrouwen allemaal ben tegen gekomen in mijn leven dan zal iedereen hier in de zaal unaniem en volmondig uitroepen:

(Luid en met overtuiging.)

'Jij verdient dat niet Jos!!!'

Zullen we allemaal in koor eens roepen 'Jij verdient dat niet Jos'.

Allée vooruit, op mijn teken **(knipper met je beide handen)** roept iedereen: 'Jij verdient dat niet Jos'.
Klaar? 1,2,3.... Publiek (Jij verdient dat niet Jos!)

(Je kan de zaal ook opsplitsen in twee of drie en dan zegt elk deel een part van de zin.)

(1) Jij (2) verdient dat niet (3) Jos

(Herhaal dat enkele keren en als het goed zit, zeg je...)

Prima!!! En als ik in de loop van de voorstelling nog eens teken doe 'zo', dan iedereen 'Jij verdient dat niet Jos.'
Afgesproken?

Hetgeen ik jullie nu ga vertellen, vind ik best wel gênant maar enfin ik zal het toch doen.

Toen ik een jaar of enen twintig was, leerde ik mijn eerste échte lief kennen en er was meteen een klik zoals ze zeggen. Na enkele maanden woonden we al samen zonder dat we het zelf beseften. Dat kwam gewoon. We hadden daar niet eens over moeten nadenken. Dat was zoals men zo vaak zegt, iemand waarmee je oud wil worden!

We hadden een heel gezellig leven samen. We reisden veel, we gingen uit eten, we hadden een goed liefdesleven. We deden dingen samen maar we deden ook ons eigen ding. Zo bijvoorbeeld ging ik graag fietsen, zij niet. Zij ging graag shoppen, ik niet. Ik ging graag surfen zijn dan weer niet. Zij vierde graag carnaval en ik dan weer niet.

Enfin als ik dat vertel, snapt iedereen dat het goed zat tussen ons. Iedereen vond ons trouwens een modelkoppel.

Een modelkoppel...ja...maar ik moet daar ook niet flauw over doen... na een aantal jaren had onze relatie ook niet meer dat flamboyante. Nee, het leek eerder een rustig kabbelend beekje waar ik eigenlijk best wel tevreden mee was. Meer moest dat niet zijn. Plub...plub...even een watervalletje... pscheuw en dan weer rustig verder kabbelend plub...plub... ***(Je vindt het zelf fijn en kijkt geamuseerd. Als publiek het ook fijn vindt, kun je het nog eens herhalen.)***

De seks was ook nog wel OK. Was dat in het begin van onze relatie nog een dikke 9 dan was dat afgezwakt naar een randje 6. Alléé laat het ons zo zeggen: "Ze was zeker niet gebuisd."

Ik had ook geen last van chronische impotentie of syfilis zoals nonkel Raf alhoewel ik soms eens moest denken aan een iets jongere vrouw om wat meer opgewonden te geraken. Begrijp je?

(Tot man in het publiek) En meneer op de eerste rij knikt. Ah je kent dat meneer?

Daar is trouwens niks mis mee? Het staat in alle gespecialiseerde boekjes geschreven dat dit de normaalste zaak van de wereld is maar je vrouw mag het niet weten.

(Tot man in het publiek.) Ik ben eigenlijk curieus!! Over wie fantaseer jij dan meneer?

(Tot publiek) Hij wil het niet zeggen de sloeber!!! Pamela Anderson? Neen? Lesly-Ann Poppe? Neen? Of is het je buurvrouw misschien? Ja maar in dat geval zou ik niet fantaseren zulle, dan zou ik af en toe wel eens binnen wippen!!!

Ik had dus omwille van mijn erotische fantasietjes helemaal geen last van chronische impotentie en evenmin van vroegtijdige ejaculatie zoals mijn vader.

En nu wéét ik trouwens waarom hij daar last van had. Tijdens het vrijen met mijn moeder fantaseerde hij altijd over Veronique Decock **(Of verzin een andere vrouw)**. 't is dan ook niet moeilijk hé dat hij zichzelf niet kon bedwingen!! Ja, hoe zou je zelf zijn, hé meneer?

Ja excuseer, we zijn weer aan het afdwalen want eigenlijk willen jullie weten wat er precies met mijn ex is gebeurd.

Op een gegeven moment gaat ze met enkele vrienden van de carnavalgroep naar Rio De Janeiro.

Het was haar ultieme droom om daar het carnaval eens life mee te maken. Ze verklede zich graag als man. Ja dat vond ze altijd het summum om zo eens als een man door het leven te gaan. In Aalst zouden ze zeggen 'Nen voile Janet'. Niks mis mee, denk je dan!!!

Maar toen ze terugkwam, is ze eigenlijk nooit meer de vrouw geweest die ik voorheen kende. Ik kon niet zeggen wat er precies aan de hand was maar er was iets. Ze voelde zich absoluut niet meer goed in haar vel maar ze wou er niet over praten met mij.

Soms bleef ze hele nachten weg zonder dat ik wist waar ze zat.

En telkens ik vroeg wat er scheelde, viel er zo'n ijzige stilte. **(Laat nu ook een stilte vallen.)**

En op een dag kwam het eruit... **(Stilte)**

Je ex Schat, weet je wat dat is 'transgender'?

Jij tot ex (En ik:) Wablief? **(Korte pauze)**
Maar ja natuurlijk weet ik wat dat is. Dat is toch die trein?

Je ex **(Verwonderd)** Die trein?

Jij tot je ex Eh wel ja, je hebt de Orient Express in Europa en de Transgender Express. Is dat die niet in Amerika?

Je ex Jos Backer het is nu niet het moment voor een van je flauwe moppen!!! Ik wil eens serieus met je praten.

Jij tot je ex Ok, waarover dan?

Je ex Heb je het nu nog niet door?

Jij tot je ex Wat zou ik moeten door hebben misschien?

Je ex Dat ik me de laatste tijd niet meer goed voel in mijn eigen vel...

Jij tot ex Ooh ja dat was mij allang duidelijk. Maar ik kan dat perfect begrijpen schatje. Je wordt ouder, je geraakt in je pré menopauze, je krijgt rimpels, je borsten gaan ter hoogte van je navel hangen, maar als je daar moeite mee hebt, waarom geen plastische chirurgie overwegen!

Je ex Dat heb ik overwogen Jos, maar helaas voor een andere reden. Ik voel me niet meer goed in mijn lichaam als vrouw Jos.

Jij tot ex **(Je snapt het niet.)**
Ah ja? **(Pauze)** En wat moet ik me daarbij voorstellen?

Je ex Jos...ik wil een man worden.

Jij tot ex **(Kijk nu alsof je net tegen een paal bent aangelopen en je even versuft bent.)**
Is dat een van jouw flauwe grappen?

Je ex Nee Jos, ik worstel al jaren met die gedachte en ik ben de afgelopen zes maanden ook al naar het ziekenhuis geweest voor gesprekken daarover.

- Jij tot ex Ach zo...
- Jij tot publiek Wat er toen allemaal door mijn gedachten ging, kan ik niet beschrijven.
- Ik voelde me net zo in de war als die dag dat mijn moeder zei dat ik eigenlijk een accidentje was!!!
- Begreep ik het wel goed, ze wilde man worden? Was het dat? **(Spreek de volgende zin met boosheid uit net alsof je het dat moment tegen je vrouw zou zeggen.)**
- Hé, was het dat?
- Om het in het Freuds te vertalen...
- (Ga nu crescendo.)**
- Wilde ze haar vrouwelijke geslachtsdeel, haar proim ombouwen tot eine banane!?! Wilde ze van haar moys ein olifant **(beeld slurf uit)** maken.
- Zij had blijkbaar ook last van het Oj...die poes...complex. Ze wilde haar poes niet meer!
- Je ex **(Heel gevoelig en rustig.)** Maar begrijp me niet verkeerd Jos, ik hou nog steeds van je. Ik wil je niet kwijt. Ik wil nog steeds oud worden met jou maar dan als man!
- Jij tot ex **(Vol emoties met pauze.)**
Zeg dat niet... alsjeblief. Zeg dat niet. Ga weg...
(Stilte)
- Jij tot publiek De volgende dagen ging ik door een hel. Mijn verstand stond stil. Het was alsof de grond van onder mijn voeten wegzakte. Waarom ik? Zo'n dingen gebeuren toch altijd ergens anders maar nooit in je eigen woonkamer. Als je dat hoort van een ander dan kun je daar nog enigszins begrip voor opbrengen, maar van je eigen vrouw... neen. En ze bleef maar op me inpraten.
- Je ex Geloof me Jos, we kunnen nog steeds gelukkig zijn samen.
- Jij tot ex Ja hallo, ik ben geen homo!!!
- Jij tot publiek Tijdens die discussies konden we het nooit eens geraken.

Ze zei dat haar seksuele geaardheid niks had te maken met haar seksuele voorkeur maar daar kon ik écht niet bij met mijn verstand.

Als vrouw viel zij op mannen dus was zij hetero.

Omgebouwd tot een man voelt zij zich nog steeds aangetrokken tot mannen en is zij die eigenlijk een hij is geworden dus homo, met als gevolg dat ik, die in feite niet van geaardheid ben veranderd, ook een homo word.

Hoe simpel kan 't leven zijn?!

Maar eigenlijk was dat voor mij niet de kern van ons verhaal. De essentie was dat ik ooit voor haar had gekozen als vrouw, niet als man. Voor mij kon dat niet.

Trouwens mijn favoriete liedje die voor mij het best bij haar paste was: "She's Always A Woman To Me."

Ja die vlieger ging vanaf dat moment ook niet meer op. Ik werd er altijd heel stil van als ik het hoorde.

(Laat het liedje spelen. Versie van Josh Groban vind je mooi.)

<https://www.youtube.com/watch?v=s07srcWY4tA>

(Liedje nu op de achtergrond.)

Het beroert me nog steeds.

Er zat voor mij niks anders op dan te scheiden.

Het werd gelukkig geen vechtscheiding. Het respect bleef voor elkaar. Maar het verdriet was groot hier vanbinnen.

Mijn hart was gebroken. Ik was mijn maatje kwijt.

(Laat het liedje weer luider spelen en doof dan langzaam uit.)

De volgende twee jaren leefde ik een teruggetrokken leven. Ik verwerkte mijn verdriet op mijn manier. Buiten mijn werk waar ik altijd mijn vrolijke zelf bleef, schuwde ik alle contact met mensen.

Alleen zijn vond ik op zich niet erg maar het gevoel van eenzaamheid maakte me wanhopig.

De pijn van het verlies voelde ik in elk botje van mijn lichaam. Niks zo erg als je eenzaam voelen.

En duizend keer hetzelfde verhaal moeten vertellen aan vrienden was lastig en niks voor mij ook al was de reactie van alle mensen altijd troostend en hartverwarmend.

Weet je wat iedereen tegen me zei? Jij zo'n brave jongen,...

(Herhaal nu met veel overtuiging je teken. Doe het eventueel 2, 3 keer als het publiek weinig reageert.)

I
Publiek

Jij verdient dat niet Jos!!!

Jij

Precies!!!! Hoe weten jullie dat?

(Nu krijg je krampen in je buik en je trekt een pijnlijk gezicht.) Ooh wat is dat nu, ooh last van krampen in mijn buik. Mens...mens... Ooh dat is ambetant zo midden in een voorstelling. 'k Ben nu juist zo goed bezig. Hé, 't is toch waar he madam? 't Zou jammer zijn indien ik vroegtijdig zou moeten het podium verlaten omwille van een prikkelbaar darmsyndroom.

(Voel weer ongemakkelijk aan je buik.) Hoh maar 't is niet om te lachen zulle, 't is echt. Zou het van dat water zijn? Ik zou haast denken van wel. Ja maar dat kan ik niet laten gebeuren. Dan drink ik iets anders.

(Haal nu een pint en glas uit de put en schenk die pint uit.) Santé.

Alléé, ik moet voortdoen. Waar was ik gebleven?

(In de loop van de komende minuten heb je nog steeds last van krampen en je toont dit aan het publiek zonder dat dit feit volledig op de voorgrond komt.)

Ja, wat ik jullie nog wil vertellen over mijn scheiding: In het begin was iedereen ook zo bezorgd om mij. Soms zag men zelfs problemen waar ik er geen zag.

Als je eens wil komen eten, geen probleem hé Jos want ik kan me indenken dat dat niet altijd prettig is om zo alleen voor jezelf te moeten koken. **(Buik)**

Dat vond ik nu eerlijk gezegd nog niet het grootste probleem. Koken voor mezelf dat vond ik inderdaad niet zo plezant, maar in het begin ging ik elke dag naar de Colruyt. Meer moet een mens toch niet hebben? Gratis eten en drinken à volonté. Je komt er binnen gratis chips, nootjes en als je chance hebt een aperitief. Vervolgens wat wijn, fruit, kaas, salami, een stukje brood.

Soms voelde ik me in de Colruyt als god in Frankrijk: Eh wel ja, du pain, du vin et du boursin!

(Buik) Aauw, maar wat is dat toch?

En om te eindigen een koffietje met koekje erbij. Rond die koffiemachine was het altijd wel drummen. Je moest je daar werkelijk tussen de bejaarden heen wringen om aan dat apparaat te geraken. Ja soms had ik de indruk dat de helft van alle vergaderingen van de Okra in de Colruyt doorgaat.

Ik snap trouwens niet waarom er nog honger is in de wereld. Als er overal Colruyts zouden bestaan dan is het probleem toch opgelost. Een tip dus voor 11.11.11., bouw Colruyts met de opbrengst van jullie acties. Ja dan is honger toch de wereld uit.

Sorry, ik ben weer aan het afdwalen. Weer naar mijn verhaal...

Pas na twee jaar begreep ik dat ik verder moest met mijn leven, dat ik me niet kon blijven wentelen in mijn eigen verdriet. Ik moest de dingen leren loslaten.

(Laat nu een scheet. Met mimiek duidelijk maken aan publiek dat dit écht wel een verlossing is en dan iets gegeneerd.)

Zoals nu...

(Excuseer je nu bij publiek.) Sorry hoor mensen maar dat was écht niet de bedoeling. Dat stond niet in het scenario. ***(Nog een scheet.)***

Maar 't is dit of ontploffen. Pfff... subiet heb ik hier nog een gasboete aan mijn rekker!

Ja, jullie lachen daarmee maar wat ik hier net geproduceerd heb is methaan en dat is net als CO2 een broeikasgas.

Wist je dat alle koeienscheten en koeienmest geproduceerd op aarde, verantwoordelijk zijn voor één derde van het geproduceerde methaangas ter wereld. En dat methaan de aarde 20 keer sneller opwarmt dan CO2.

Dus we gaan niet moeten verschieten als de Groenen ons binnenkort een gasboete zullen opleggen. Per persoon tien

scheten gratis per dag en voor elke extra scheet een gasboete. Ja, hun motto is toch 'De vervuiler betaalt!'

Enfin dit even ter zijde. Waar waren we gebleven. Juist ja dat ik 2 jaar na mijn scheiding beseftte dat ik verder moest met mijn leven en de dingen moest leren loslaten. En dat was ook zo.

(Nu is het moment dat je de put stilaan verlaat. Sta een poosje op de rand. Rijs als het ware op uit je donkere put. Je hebt weer hoop en dat toon je aan het publiek.)

Voor mijn eigen geluk moest en zou ik iets aan mijn eenzaamheid doen. Ja, na twee jaar was ik stilaan klaar voor een nieuw episode in mijn leven, een nieuwe relatie. Mijn grootste wens was dat ik met één vingerknip tientallen vrouwen zou kunnen verleiden.

(Ga nu crescendo) Ik zou de wereld eens laten zien dat Jos de moeite waard was voor elke vrouw. Elke vrouw zou zich met plezier willen laten nemen door Jos Backer.

Die gedachten sterkten mijn zelfvertrouwen en dreven me naar ongekende hoogtes. Ik waande me een ware popster..., ik waande me de John Travolta der lage landen.

(Zing nu een aantal liedjes.)
(Op de tonen van Grease-you're the one that I want.)

You're the one that I want, Jos Backè...èèèrs!
The one that I want, Jos Backè...èèèrs! Oe, Oe, Oe, Oe!!!

(Op de tonen van Whitney Houston - I Wanna Dance With Somebody)

Ooooh I wanna dance with Jos Backer
I wanna feel the heath with Jos Backer
Oooh I wanna dance with Jos Backer
With Jos Backer who loves me.

(Op de tonen van Marco Borsato - De meeste dromen zijn bedrog. Doe maar alsof je een echte Nederlander bent.)

Steeds als ik Jos zie lopen
Dan gaat de wereld een klein beetje open.
Sterren Jos laat ze verbleken met zijn ogen die altijd stralen. Jos kan de zon laten schijnen, want hij loopt langs

en de wolken verdwijnen. En als Jos lacht, lachen de vrouwen mee...

**(Op de tonen van Ray Parker Jr. – Ghostbusters)
(Probeer het publiek mee te hebben dat zij 'Jos Backers' zingen.)**

If there's something strange in your neighborhood
Who you gonna call? Jos Backer...
If there's something weird
And it don't look good
Who you gonna call? Jos Backer.

(Op de tonen van 'My Bony', probeer de mensen ook te laten meezingen.)

Jos Backer is over the ocean, Jos Backer is over the sea,
Jos Backer is over the ocean, ooh bring back Jos Backer to
me. Bring back, bring back, ooh bring back Jos Backer to
me, to me. Bring back, bring back, ooh bring back Jos
Backer to me.

(Overtuigd als een priester) Ja inderdaad beminde parochianen, ik gedroeg me als een ware puber maar jullie voelen ook... ik was klaar voor een nieuwe relatie!!! Enfin 'klaar'! Ik moet toegeven dat het zingen voor de spiegel in de badkamer me net iets beter verging dan me efkes laten gaan in het échte uitgangseven. Het ontbrak me duidelijk aan zelfvertrouwen om er eens écht in te vliegen. Maar ook daaraan zou ik werken. Als ik voor de spiegel stond,... weeral voor die spiegel, beeldde ik me in dat ik zo'n stoere, kloek gespierde Nieuw-Zeelandse rugbyspeler was. Zo'n stoere bonk die niks te vrezen heeft. Mijn lijf vol testosteron en ik... ik oefende de HAKA!!! Kennen jullie de Maori Haka Dance?! Dat is zo'n oude ceremoniële dans uit Nieuw-Zeeland die rugbyspelers nog steeds uitvoeren aan het begin van een match om hun tegenstander te imponeren. Nee? En in het begin trekken ze dan allerlei gekke bekken om de opponent angst aan te jagen. En dan beginnen ze...

(Doe de HAKA met de klankband van een bestaande.)

https://www.youtube.com/watch?v=HUSAK_99BOU

<https://www.youtube.com/watch?v=BI851yJUQQw>

(Vraag die je rechtstreeks aan publiek stelt)

En toegegeven een man vol testosteron denkt ook aan? Waaraan denkt een man dan? Het zou zo een vraag uit 'Blokken' of 'De slimste mens' kunnen zijn?

Waaraan denkt men dan? Blijkbaar zitten er hier geen slimme mensen.

Wat denkt meneer? Ja inderdaad...

"Wat als ik op het einde van de avond met een vrouw in bed beland? Ik zal mijn voorzorgen moeten nemen." Ja want veilig vrijen is toch de boodschap en je wil als man ook geen accidentjes veroorzaken toch? Ik moest dus aan condooms zien te geraken. Maar waar?

(Aarzelend) Ja, dat vond ik eerlijk gezegd een grote drempel. Twintig jaar geleden heerste er over dat onderwerp nog een tamelijk groot taboe. De idee om condooms te kopen wekte bij mij dan ook een zekere gêne op. Dus verkoos ik om die in alle anonimiteit te gaan halen in een supermarkt op 50 km van mijn deur.

Bloednerveus kom ik die supermarkt binnen, ik pak een winkelwagentje en begin te winkelen alsof ik anders doe. Wat chips, een fles wijn, wat kaas, hesp... dus ik doe alsof ik totaal niet op zoek ben naar condooms wel in de hoop dat ik ze op mijn pad zou tegenkomen. Ik had er ook totaal geen idee van in welk winkelrek die zouden hangen. Bij het naaigerief? Bij de Tena Ladies? Waar moest ik die in hemelsnaam vinden?

En dan plots...hola Paula, je kon er niet naast kijken, een heel assortiment. Ik wist niet waar eerst kijken. Allerlei soorten merken, maten, kleuren, smaken, vormen, stimulerende, orgasme uitstellende, fluorescerende, vederlichte, supersterke, met glijmiddel, zonder glijmiddel... **(Probeer deze zin in één lange adem uit te spreken en hijg eventueel een klein beetje.)** Wat was me dat?

Komt daar een jonge verkoopster langs: "Meneer, kan ik u helpen?" En ik: Euh ja, euh nee. Eh wel 't is te zeggen... Zoveel soorten en ik weet niet eens mijn maat.

Verkoopster Is meneer eerder normaal geschapen?
r

- Jij tot publiek Eerlijk gezegd, ik moest het antwoord schuldig blijven. Ik had nog nooit echt vergeleken, snap je?
Dus stelde ik de vraag: "In rust of in euh... volle ornaat?"
- Verkoopster **(Koel reagerend op een flauwe plezante.)**
Ja, normaal zal een large wel voldoende zijn want dat rekt ook nog een beetje mee.
- Jij tot publiek Dat zei mijn moeder vroeger ook altijd als ik kousen kocht. En ik met mijn domme kop: **(Eventjes pauze laten)**
"Zou ik dat eens kunnen passen?" **(Efkes pauze met een vragend gezicht en dan op een wat naïeve overtuigende manier.)**
"Wees gerust als ze niet passen, steek ik ze wel netjes opgerold in hun verpakking terug."

Maar dat was om hygiënische redenen blijkbaar niet mogelijk.
- Verkoopster **(Koel)** Nog vragen meneer?
- Jij tot publiek (En ik:) "Neen niet écht." En ze vertrok.
Maar eigenlijk zat ik wèl nog met een hoop vragen.
Want ik wist niet eens wie mijn nieuw lief zou zijn en hoe ze zou heten, laat staan dat ik wist of ze graag bananen, aardbeien, kersen of vanille lustte.
Dus ik bleef maar kijken naar dat hele assortiment als een hond op een zieke koe tot er plots iemand op mijn schouder klopte. Ik draaide me om en tot mijn grote verbazing wie stond daar? Een vrouw met vuurrode lippen, ik schat zo'n 75 jaar, helemaal opgepimpt met sierraden, hoge hakken, enfin zo'n dametje dat niet oud kan worden, maar waarvan de houdbaarheidsdatum serieus overschreden werd, weet je wel... Een stuk afgedankt speelgoed zou nonkel Raf zeggen.
Ze kon haast mijn grootmoeder zijn maar naar 't schijnt, zegt nonkel Raf, is dat nu 'in' hé van die ouwe dozen die nog een jong blaadje lusten. Hoe jonger hoe liever. Ja en ik was toen 37.
Haar eerste blik zal ik nooit vergeten. Zo van...
- Oude vrouw **(Verleidelijke, sexy knipoog en doe het enkele keren. Zet eventueel je hoed weer eventjes op.)**
Iets van plan?
- Jij tot vrouw En ik: **(Zenuwachtig)** Niet echt nee.

Oude
vrouw

Hmmm, geil manneke!!! Die met aardbeiensmaak vind ik maar niks, 't is net een mislukte kauwgum in je mond. En ik dacht: "Oeh, kauw dan maar niet te hard of doe toch tenminste je valse tanden uit."

En ze ging verder: "Die bananen daarentegen, mmm superlekker!"

Jij tot
publiek

(Kijk verbaasd.) Ik wist niet wat ik hoorde... Als ik haar mocht geloven dan was zo'n condoom met bananensmaak een culinair topgerechtje. En ze ging verder...

Oude
vrouw

Trouwens die fluorescerende zijn een échte aanrader. Superleuk in het donker...écht proberen. Hier mijn kaartje darling. Ik smeed het ijzer graag als ik heet ben...
Wie weet waar het goed voor kan zijn als je begrijpt wat ik bedoel? **(Knipoog)**. Bye bye sunny boy.

Jij tot
publiek

(Verbaasd staan kijken terwijl je haar twijfelend en stiekem uitwift.)

Bye bye. Ik keek naar haar naamkaartje. Ze heette Marie-Louise. Wel passend als je het mij vraagt!!! Ik moest direct denken aan Bart Kaël.

(Op de tonen van De Marie-Louise van Bart Kaël.)

Zo van... "De Marie-Louise gaat op en neer en ze poept als een woeste orkaan! **(Even pauzeren)** Ze houdt niet van aardbei maar wel van banaan... Maar de Marie-Louise zal nooit vergaan."

Ja die Marie-Louise dat was er ongetwijfeld wel zo eentje, een wilde orkaan.

Da's trouwens een van de vele mopjes van nonkel Raf. Een vrouw is als een orkaan. In het begin nat en heftig en op het einde laat ze een spoor van vernieling na en ben je alles kwijt!!

Enfin, door de opwindende gebeurtenissen met de Marie-Louise wenste ik zo vlug mogelijk die rayon te verlaten en zonder veel nadenken gooide ik een 15-tal verschillende pakjes in mijn winkelkar. Goed verstopt onder de kaas, hesp, boter en chips kon ik niet snel genoeg aan de kassa zijn maar helaas daar wachtte me alweer het volgende obstakel.

Alleen kassa 7 was open en het was behoorlijk aanschuiven geblazen. Met klamme handen, het leek wel of mijn tube glijmiddel uitgelopen was, stond ik daar te wachten tot ik al die pakjes daar zo bloot op die transportband moest leggen. Dat was verschrikkelijk! Al die blikken op mij gericht. Dus ik met mijn kop in de grond **(kijk naar beneden.)** en die kassierster maar scannen alsof dat de normaalste zaak van de wereld was. **(Sta nog steeds met je hoofd naar beneden en doe de kassierster na.)** Tut...tut...tut...tut...tut..

Ah een fluohesje... tut...tut... tot ik ze steeds weer dezelfde herhalende beweging zag doen. Het vierde pakje condooms met de aardbeiensmaak weigerde te tuten en dat codenummer bleek onleesbaar om het rechtstreeks in te tikken. Ken je dat?

Die niet al te snuggere, jonge kassierster vraagt aan mij: "Meneer, u weet toevallig de prijs niet?"

En ik: "Nee, ik heb er niet op gelet, maar dat zal wel hetzelfde zijn als die met de bananen zeker?"

Verkoopster Nee, ik denk het niet. 't Is niet het seizoen van de aardbeien en die zijn waarschijnlijk nu wel een stukje duurder dan de bananen. **(Kijk nu zelf verbaasd door haar antwoord en ga dan weer verder in rol van verkoopster.)**

Wat zit er precies in die doosjes?

Jij En ik: "Euh...euh..." En zij:

Verkoopster Geen probleem, ik zal een collega roepen.

Jij tot publiek Ik zie haar die micro pakken en ik: "Ah nee, nu zal heel die supermarkt weten dat ik condooms met aardbeiensmaak heb gekocht, terwijl al die mensen in de wachtrij het nog meer op hun heupen zullen krijgen.

Dus die kassierster pakt haar micro en zegt...

(Het volgende nog zeggen ter verduidelijking.)

Het ging dus om die condooms met aardbeiensmaak hé:

Verkoopster "Verantwoordelijke droge voeding kassa 7!"
(Eventueel een opgenomen geluid met gong en wat galm van echte kassierster gebruiken.)

Jij tot
publiek

... heb je van je leven. Ik wist niet wat ik hoorde:
"Verantwoordelijke droge voeding kassa 7!"

Enfin, uiteindelijk ben ik met de hele lading veilig thuis
geraakt en het was toch even schrikken toen ik merkte dat
ik maar liefst 90 condooms had gekocht. Als ik even
rekende aan het gemiddelde aantal beurten in mijn vorige
relatie dan was ik goed voor 7 jaar... terwijl de uiterste
houdbaarheidsdatum slechts 2 jaar was.

De waarheid gebied me te zeggen dat ik na 1 jaar nog
altijd met mijn volledige stock zat. Nee, ik zou liegen, ik
had al eens zo'n fluohesje geprobeerd.

Ja toen ik naar bed wou, was er een elektriciteitspanne hé
madam. Zie je het voor je? Ik zo huppeldepup mijn
fluohesje achterna hollend op zoek naar mijn slaapkamer.

(Geamuseerd met wat suggestieve uitbeelding.)

Toynk, toynk, toynck. Zwaffel, zwaffel, zwaffel...

**(Als het publiek daarin meegaat, kan je nog
doorgaan met het volgende gniffelend eraan toe te
voegen.)**

Soms zeggen ze 'een fluitje van een cent', maar dat was
een fluitje van 50 cent hm **(Licht lachje.)**

(Nu met bedenkelijk blik en met verheven stem.)

Maar weet je wat ik van al dat zwaffelen er uiteindelijk aan
over gehouden heb? Een hersenschudding en zo'n bult op
mijn kop ja... van tegen de deur te lopen.

Ja, want veel licht gaf dat ding niet in het donker hoor....

Voor die prijs had ik er eerlijk gezegd wel wat meer van
verwacht. Om een vergelijking te maken: Neem het
overgebleven rolletje van je wc papier, trek daar zo'n fluo
condoom over, zet dat op je oprit en je krijgt hetzelfde
effect als een tuinlamp op zonne-energie die niet werkt...
Nonkel Raf heeft er zo honderd in zijn tuin staan...

**(Even pauze en daarna kuchen omdat het volgende
wat ongemakkelijk aanvoelt.)**

En ik zal jullie nog iets bekennen...

Ik heb ook al eentje met bananensmaak geproefd.

Ja, ik eet voor ontbijt graag een boterham met banaan. Ik
ben daar zelfs een beetje verslaafd aan. Een ontbijt zonder
banaan is eigenlijk een slecht begin van mijn dag. Ja
sommige mensen hebben dat met koffie, ik met een
boterham met banaan. En op een ochtend had ik er
toevallig geen meer in huis... Ik had nog wel een gebakken

braadworst in de frigo liggen, dus kreeg ik het lumineus idee om er zo'n condoom met bananensmaak over te trekken en die op mijn boterham te smeren!

Eén goeie raad: "NIET DOEN OF ZORG TENMINSTE ervoor dat je RENNIES in huis hebt. Het gooit heel je spijsvertering over hoop. Rubber verteert niet!!!

Ajajaj...dus zat ik na een jaar daar nog met de rest van al die condooms. Ik was blijkbaar een beetje te enthousiast geweest. De goesting was er wel maar het oefenmateriaal was niet voor handen.

Mijn glijmiddel had ik al voor iets anders kunnen gebruiken. Ja, mijn schuifraam in de living liep een beetje stug. Ik dacht: "Een beetje van dat glijmiddel op de rail..." Man...man... man... dat raam heeft nog nooit zo goed gemarcheerd. Met één vingertje... floep... de eerste keer lag die bijna bij de burens.

Als ik het hier zo allemaal aan het vertellen ben, lijkt het misschien allemaal leutig en plezierig, maar in werkelijkheid zonk de moed me dikwijls in mijn schoenen. Ik begon mezelf af te vragen: "Hoe geraak ik in godsnaam ooit nog aan een lief? Ja, ik ben geen charmeur, geen uitgangstype, ook geen adonis want ik ben een accidentje!!! Wie gaat mijn blutsen en builen erbij nemen?"

Ik had eerlijk gezegd gedacht dat dat iets makkelijker zou gaan.

Ja want sommige onderzoeken wijzen uit dat 1 op 4 partners in een relatie vreemdgaan. Zullen we eens de proef op de som nemen? Even een korte enquête?

(Ga nu tot bij het publiek.) Mevrouw ga jij soms vreemd? Nee. En jij mevrouw, ga jij wel eens vreemd? Nee. En jij, ook niet? **(Je komt nu bij de vierde vrouw en je kijkt haar aan.)** Ja, beste mensen aangezien we hier al drie vrouwen hebben gehad die niet vreemdgaan en dat een op vier mensen vreemdgaat, hoeven we eigenlijk aan deze mevrouw zelfs de vraag niet meer te stellen want volgens de statistieken kan het niet anders dat zij vreemdgaat!!!

Toen ik nog bij mijn vrouw was, vroeg nonkel Raf dat eens aan mij: "Zeg durf jij wel eens vreemdgaan."

En ik: "Dat gebeurt regelmatig!" En hij: "Je meent het."

En ik: "Ja als ik dringend naar het toilet moet dan ga ik zo... **(Ga nu alsof je dringend naar het toilet moet en het bijna te laat is.)** En dan zei mijn vrouw vroeger: "Wat ga jij vreemd!"

Maar ondanks alle wetenschappelijke onderzoeken en cijfers bleef ik na drie jaar toch nog steeds zonder partner. Ik zag op dat moment mijn toekomst eerder somber in.

(Blij gezicht) Tot Laura in mijn leven kwam. Mooie, knappe vrouw. Ze was vertegenwoordigster van een firma die om de maand voor een dagje langs kwam op het bedrijf waar ik toen werkte. Het was altijd gezellig en leutig als zij er was. Eerlijk gezegd, ik keek altijd vol verlangen uit naar het moment dat ze langs kwam. En in het bijzonder naar haar en mijn verjaardag. Ja dat waren ideale gelegenheden om elkaar te zoenen en dan kon ik zo hemels in de wolken zijn van haar fluweelzachte wangen en het parfum dat rond haar hing. Dat maakte me zo opgewekt en verliefd. Haar geur... die herken ik nog altijd uit duizenden andere. Mag ik eventjes de test doen?

(Doe wat zweverig. Een mogelijkheid is dat je naar een vrouw in het publiek gaat en haar parfum opsnuift om dan te zeggen:)

Mag ik eens ruiken? Nee dat was het niet'. **(Je kan tot bij meerdere vrouwen gaan.)**

Wat heb jij op mevrouw? Hoe heet je parfum?

(Als ze de naam zegt, reageren met:)

Van den Aldi?

Sorry ruikt ook lekker maar kan niet tippen aan dat van mijn Laura. Ja zoals je kunt merken, ik had het zwaar te pakken.

Tijdens de koffiepauzes zochten we elkaar zo onbewust op, weet je wel. 't Was altijd plezant praten met haar. Soms kon het gaan over onbenulligheden maar soms ook over persoonlijke dingen.

Zo vertelde ze me bijvoorbeeld op een gegeven moment dat het niet echt meer boterde tussen haar en haar man.

(Korte stilte met fonkelende oogjes en dan een klein, stiekem en ingetogen gebaar van vreugde naar publiek.) Joepie!!! Juj!!!

Ja een mens mag geen leedvermaak hebben maar dat opende wel perspectieven. Dus 'Joepie'. Ik moest me daar toch niet schuldig om voelen?

Ik vond ook niet dat ik me nog moest inhouden, nee... als ik een kans zag om met haar buiten het werk eens af te spreken dan moest ik de koe... hoe zeggen ze dat ook alweer? Juist... 'bij de uiers vatten'. Ja toch?

En zo geschiedde. **(Vrolijk)** Op een mooie zonnige dag vroeg ik haar mee uit om een ijsje te gaan eten... **(Met smile)** Een ijsje... **(Dan tot dame vooraan in de zaal.)** Ja, ik moest toch te weten komen wat haar favoriete smaken waren. Banaan, aardbei of vanille? Het fijne aan de historie is dat ze koos voor pistache en rum raisin.

(Ga nu crescendo) En die smaken bestaan niet in condooms en ik kan het weten want ik heb het gegoogeld op internet.

Een mens moet ne keer kunnen lachen hé madam.

(Weer specifiek tot dame. Kijk haar eerst kort aan en dan met sexy ondertoon.)

Bananen of aardbeien? Of liever een fluohesje: 'Glow in the Dark'?

(Kijk nu opzij in de richting van de regisseur die daar onzichtbaar achter de scène staat. Je praat tegen hem.)

Wablief? Wa?

(Tot publiek) Ja de regisseur staat daar grimassen te maken. God weet waarom.

(Weer tot regisseur) Wa?

Dat ik bij het oorspronkelijke script moet blijven?

Wa?

Dat van die bananen en aardbeien staat niet in de tekst.

Ja de helft van wat ik hier deze avond al heb verteld staat niet in mijn tekst. Is dat een probleem?

De mensen lachen toch en ik ben me aan 't amuseren!!!

Eh wel dan?

Wa? Het verhaal van Laura afmaken. Vertellen hoe het met haar is afgelopen?

Wel ja, we zagen elkaar steeds meer. We werden goeie maatjes, gewoon goeie maatjes, niks meer. Er was telkens de hoop dat ze van haar man zou scheiden. Maar dat deed ze niet. En ze wilde ook niet vreemdgaan. Het was zo het verhaal van teasen en weer afstoten. Ken je dat? Op de

duur was het niet meer plezant, het deed pijn als ik haar zag want ze was zo dichtbij maar toch zo ongrijpbaar en veraf.

Ik dacht dat ik mijn nieuwe maatje had gevonden, maar helaas ik had verkeerd gedacht. Toen ze bij een andere firma ging werken, was ik heel verdrietig. Maar toch besloot ik om haar niet meer te zien. Ik wilde verder met mijn leven.

De moed zonk me weer in de schoenen en ik geraakte opnieuw geen stap meer vooruit.

En iedereen zei tegen mij: **(Maak gebaar)**

Publiek: Jij verdient dat niet Jos!!!

Maar op een keer kwam nonkel Raf langs op de koffieklets, je weet wel die homo non erectus, die met zijn chronische impotentie en syfilis. En hij deed mij een fantastisch voorstel. Hij zei: "Waarom word je geen lid van de VBS?" En ik: "VBS?!"

Nonkel Raf   Ja, de Vlaamse Bond der Seingevers.

Jij tot Raf   Wat?

Nonkel Raf   Eh wel ja, die gasten die bij elk evenement op straat met zo'n grote, platte, reuzelollie staan te zwaaien. Nee écht; gewoon doen dat zal je weer onder de mensen 'slash' vrouwen brengen. 'k Heb trouwens zo tante Tine leren kennen.

Jij tot
publiek   Aanvankelijk vond ik het maar een flauw idee nonkel Raf waardig maar hoe langer ik erover nadacht, hoe interessanter ik zijn voorstel vond.

En zei nonkel Raf: "Ik heb zelfs nog zo'n reuzelollie liggen, je weet wel zo'n rond bordje met een rode rand op een stok."

Ken je dat?

(Ga die nu halen in de put. Jouw verbodsteken heeft aan de achterzijde een spiegel die je nog niet laat zien aan het publiek. Ga nu voor het publiek staan en steek je bordje omhoog met vrolijk gezicht. Sta daar misschien een poosje grappig te wezen. Verander ook eens van positie van verticaal naar horizontaal.)

Toch een gekend beeld? De seingever die daar zo staat op wielervedstrijden, straatlopen, straatrally's, ja zelfs aan de schoolpoorten. In het begin voelde ik me nog zowat onwennig maar na verloop van tijd begon ik het best amusant te vinden.

Na enkele maanden stond ik zelfs iedere dinsdagmorgen als vrijwillige seingever aan de schoolpoort om al die mama's veilig het zebrapad te laten oversteken. Die kindjes...? Nee het ging hem om de mama's natuurlijk. Maar eerlijk gezegd, in het begin zagen ze me niet staan ook al had ik een fluo hesje aan. Zo'n echt geel fluo hesje dan hé, niet zo'n....

(Loop nu om je hoed.)

En vanaf dat moment ben ik de hoed van mijn oma beginnen dragen om toch maar gezien te worden.

(Doe nu weer wat zotte dingen.)

Plots kenden ze de Jos wel als de grappige, elegante, hoffelijke man die er moest voor zorgen dat er geen 'accidentjes' gebeurden aan de schoolpoort. Ja, mijn filosofie was: "Je weet nooit hoe een koe een dwaas vangt hé." Ja toch? Dus het seingeven zag ik als een kans, een opportuniteit om de vrouw van mijn leven te ontmoeten. Eerder dit dan om een veilige omgeving te creëren voor mijn medemans.

Ja dat was leuk zo die knappe vrouwtjes de straat over helpen. En als ik je zeg knappe vrouwtjes... ja hallo!!! Er waren erbij al moesten ze tien keer de straat overgestoken hebben, ik had nog niet gereclameerd.

(Doe eventueel de bewegingen met aangepaste mimiek alsof je een knappe vrouw helpt de straat oversteken.)

Er was bijvoorbeeld 'Julie' met haar vier kinderen. En ik zei dan: "Voor de veiligheid Julieken, één kindje met ne keer hé het zebrapad over."

(Doe de beweging alsof je haar de straat over laat steken.)

En Julie trappelde dan zo parmantig in kort minirokje langs me heen.

En wat ik nog niet heb verteld... wat ik nog niet heb verteld... Aan de achterzijde van mijn seingeverbordje is een spiegel gemonteerd. ***(Toon nu de spiegelkant en je suggereert onmiddellijk dat het weer een idee van Raf was.)***

Niet van mij, heb ik gekregen van nonkel Raf. Dus niet mijn idee maar zijn idee!!! Maar wel handig!!! Als Julie er

bijvoorbeeld aankwam dan legde ik meteen mijn haren nog eens goed, meer niet.

(Kijk alsof je betrapt bent op een leugentje en geef dan toe dat je het spiegeltje ook nog voor iets anders gebruikte.)

Allée ja, als Julie haar minirokje aan had, durfde ik ook wel eens efkes zo doen.

(Eventjes alsof je met je spiegel onder haar rokje gluurt.)

Oeioeioei... in tijden van '#me too' zou dat wel eens zware gevolgen kunnen hebben.

Nu dames, ik kan jullie in alle eerlijkheid garanderen dat ik dit nooit heb gedaan. Het is enkel mijn fantasie die wat op hol slaat vanavond en wat is daar mis mee?

Nee, ik heb me eigenlijk al kostelijk geamuseerd vanavond. Zoveel warme, lachende mensen om me heen, zoveel aandacht krijgen... ook zonder die stomme hoed op mijn kop ***(Zet die weer af.)***, iemand aan wie ik eens mijn verhaal kwijt kan... dat doet deugd, dat haalt het beste in mij naar boven, dat heeft mij zelfs letterlijk uit de put gehaald. Geloof me, jullie zijn voor mij beter dan eender welke dokter, psycholoog of psychiater. Dat meen ik. Wat hier vanavond is gebeurd, is misschien wel de oplossing, de doorbraak van een nieuw model van gezondheidszorg en sociale zekerheid.

In het klassieke systeem ga je naar de psychiater omdat je depressief bent en niettegenstaande je na de sessie je nog depressiever voelt, betaal je toch die consultatie. Dus eigenlijk beloon je die dokter omdat hij of zij je nog slechter doet voelen dan tevoren. Dat slaat toch nergens op. Dat is enkel goed voor een gat in de begroting.

Door jullie daarentegen... voel ik me vanavond stukken beter en het toppunt is dat ik jullie heb laten betalen om mij beter te laten voelen en om mij uit die put te helpen. Hey!!! ***(Kijk met enige fierheid omdat je dit een prima vondst van jezelf vindt.)*** Een doordenkertje!!!

Ja beste mensen écht waar, door jullie heb ik me al jaren niet meer zo goed gevoeld.

(Klop eens op je hart.) Duizendmaal dank daarvoor. Echt bedankt!!! Love you!!!

En ik voel dat er nog veel meer inzit vanavond.
Ik denk dat na deze voorstelling de vrouw van mijn leven
plots voor me zal staan. Ik ben ervan overtuigd, ik weet
het zeker... ze zit hier nu in deze zaal.

Wil die mevrouw nu opstaan alsjeblieft en zich kenbaar
maken!?!)

(Even wachten.) Niemand?!

(Even wachten.) Niemand overtuigd van mijn talenten
en kwaliteiten?

Ik ben toch lief, grappig, sympathiek, een klein beetje
mooi, ik kan goed zingen... Moet ik nog eens dat liedje
zingen van 'Oeh, I wanna dance with Jos Backer' van
Fristie Houston? Nee? Een ander liedje? Nee?

(Even wachten.) Misschien is het wel een bedeesd
iemand en durft ze zich zo in publiek niet kenbaar te
maken!

Of misschien is ze nog getrouwd en zit haar man naast
haar in de zaal.

Geen erg lieve schat. Niet panikeren. We vinden er wel iets
op.

(Nu wat ongemakkelijk.)

Misschien kunnen alle mannen de zaal nu eerst verlaten?

(Even wachten.) Nee?

Laten we het dan zo proberen. Ik kom op het einde van de
voorstelling aan de uitgang staan en de vrouw of vrouwen
die geïnteresseerd zijn; komen mij om een handtekening
vragen en in ruil krijg ik dan hun telefoonnummer.

De getrouwde vrouwen die dat niet durven, omdat ze
anders weer slagen zullen krijgen van hun meedogenloze
stikjaloerse mannen, kunnen terwijl ze mij passeren
gewoon eens knipogen... zo efkes in het geniep. Dan weet
ik genoeg en ik zorg wel voor de rest.

En dan is er nog een derde mogelijkheid: Geïnteresseerde
vrouwen zenden nu een sms naar het nummer
0499/123456 met vermelding 'I Love Jos + eigen
voornaam'

OK? Ja?

En de lijnen gaan nu open tot na de reclame!!!

(Je wacht op reclame die er niet komt.)

Reclame?!?

Aangezien er geen reclame is, zal ik dan maar een klein versje voordragen. Beschouw het als de samenvatting van vanavond. Dus als dit gedicht teneinde is, gaan de lijnen onvermijdelijk dicht en zeg niet dat ik jullie niet gewaarschuwd heb hé dames...

Hier komt het.

Het leven is nooit wat je er helemaal van verwacht.
Je kan er hopeloos in verdwalen.
Soms scheert het hoge toppen,
Soms kent het diepe dalen.

Dan even in de put.
Het leven is kut.

Soms smaakt het naar aardbei,
Soms naar banaan.
Soms lijkt het geurloos
Er is helemaal niks aan.

En toch wil ik leven.
Het beste van mezelf geven.

Ook al zit het vol valk uilen
Ik neem het graag met de blutsen en de builen.

Het leven leert me soms een lesje.
Maar het licht weer op met een fluo hesje.

Ik wil net als Marie-Louise op en neer.
En dan zeggen: Bedankt, tot ziens en een volgende keer.

Ik wil leven en genieten. **(Nu wat aarzelend.)**
Ik eet graag een frikandel met frieten.

(Even onderbreken en uitleg geven.)

Ja er was niks dat rijmde op 'genieten' behalve 'tieten', zei
nonkel Raf dus vandaar de frieten.
Ik had trouwens ook nog ergens willen schrijven
"La Vitta E Bella" maar het enige wat daar op rijmde was:
'boterhammen met Nutella'

En nu nog de allerlaatste zinnestjes en dan gaan de lijnen
onvermijdelijk dicht.

Bedankt voor jullie warme en gulle lach,
Jullie enthousiasme
Ik kreeg ei zo na een podiumorgasme.

Nee echt ik vond het megacool, superfijn.
Bedankt vooral dat ik even een ster mocht zijn.

(Passend muziekje ('La Vita E Bella'?) om af te sluiten en de groet? Als de regisseur moet gehaald worden, kun je hem/haar halen en je zet je hoed weer op om samen al dansend het podium op te komen. En heb je nog zin om het spel verder te spelen dan kan je als het publiek en de vrouwen de zaal verlaten nog aan de uitgang wat zitten knipogen om misschien kennis te maken met de vrouw van je leven zoals je gehoopt had.)

Curriculum auteur

Peter Opstaele

Kleiputstraat 16, B-8680 Koekelare

Tel. 0473/492997

E-mail : peter.opstaele@outlook.be

Geboren te Gent op 02 maart 1962.

Lid van S.A.B.A.M., aangesloten voor de meeste werken bij auteursbureau ALMO en tevens lid van Vereniging voor Vlaamse Toneelauteurs.

Uitgegeven toneelwerken :

1. Voor volwassenen

"GEEF ACHT", komedie over negen vrouwen in het leger. (1987)

(Dit werk is niet te verkrijgen bij ALMO, wel bij SABAM.)

"Een meid te veel", relatiekomedie.(1996)

"Katrientje", sociaal drama (2000).

'Verloren Dromen', tragikomedie (2011)

Galgenhumor', 5 eenakters en een mimestukje (2015)

'Wat een nacht...' komedie (2017)'

'Spreeken is zilver, zwijgen is goud.' tragikomedie (2018)

'Is er een vrouw in de zaal?' dolkomische monoloog (2019)

2. Voor de jeugd (met spelers van 12 tot 18 jaar).

"Gewoon anders", over standenverschillen.(1989)

"Kriebels", over jeugdliefdes.(1992)

"Het Geheim van Paranostra", over geesten en paranormale fenomenen.
(1997)